

TRẠI THỨ HỒ CHÍ MINH

PHẠM ĐÌNH TRỌNG

Hội đảng lần thứ 12 của những người cộng sản Việt Nam tổ chức ồn ào, rền rang, rầm rộ, màu mè, hoành tráng và vô cùng hao tốn tiền thuế nghèo của dân diễn ra ở Hà Nội.

Những nhà hoạt động xã hội nổi tiếng, những nhà đấu tranh cho dân chủ, nhân quyền hàng đầu của Việt Nam cũng tập trung ở Hà Nội.

Trong những nhà hoạt động xã hội đó có những nhà lí luận sắc sảo đã thẳng thắn, danh thép chỉ ra những sai lầm của học thuyết cộng sản, chỉ ra những yếu kém, tội lỗi với người dân, với đất nước của những người cộng sản.

Trong những nhà hoạt động xã hội đó có những người có vai trò dẫn dắt, tổ chức, khởi xướng các hoạt động dân chủ, nhân quyền có uy tín với cả nước.

Trong những nhà hoạt động xã hội đó có những người trẻ trung, hăng hái, xông xáo như một lực lượng xung kích của phong trào dân chủ.

Hà Nội còn có khối dân oan đông đúc chứa chất trong lòng nỗi đau, nỗi hờn căm bị nhà nước cộng sản cướp đất, cướp nhà, bị dồn vào đường cùng không còn đường sống từ cả nước dồn về. Họ đã trở thành lực lượng thường trực, mạnh mẽ và quyết liệt trong cuộc đấu tranh với quyền lực cộng sản đòi dân chủ, nhân quyền.

Tên tuổi những nhà hoạt động xã hội đấu tranh cho dân chủ, nhân quyền ở Hà Nội như Nguyễn Thanh Giang, Nguyễn Quang A, Nguyễn Khắc Mai, Nguyễn Đăng Quang, Vũ Mạnh Hùng, Phạm Thành, Nguyễn Xuân Diện, Mai Xuân Dũng, Lê Quốc Quân, JB Nguyễn Hữu Vinh, Nguyễn Vũ Bình,

Phạm Hồng Sơn, Hoàng Văn Trung, Lã Việt Dũng, Nguyễn Lân Thắng, Nguyễn Đình Âm, Nguyễn Thị Kim Chi, Cấn Thị Thêu . . . là niềm tin, là sự khích lệ rất lớn cho những người đang đấu tranh cho dân chủ trên cả nước.

Công cụ bạo lực chuyên chính vô sản của nhà nước cộng sản Việt Nam cũng tập trung ở thủ đô Hà Nội đông đúc nhất, tinh nhuệ nhất và còn đảng còn mình nhất. Ngoài quân nhiều như cát bãi sông Hồng, tướng tá lắm như lá cây rừng Bách Thảo của công an Hà Nội, thủ đô còn có trùng trùng tướng lĩnh, lớp lớp quân của bộ công an.

Nhưng trong những ngày hội đảng 12 của những người cộng sản Việt Nam, công cụ bạo lực chuyên chính vô sản của nhà nước cộng sản Việt Nam ở Hà Nội không hề rải quân đe dọa, khủng bố không khí bình yên của xã hội, không tước đoạt quyền tự do đi lại, quyền con người cơ bản của người dân Hà Nội. Hội đảng cộng sản 12 vẫn tiến hành trong bình yên, phẳng lặng, trong lênh láng máu lửa cờ đỏ, trong lòe loẹt diêm dúa sắc hoa.

Trong những ngày hội đảng cộng sản 12, công an Hà Nội không rải quân chốt chặn cửa nhà dân, không tước đoạt quyền đi lại là quyền con người cơ bản của người dân không phải vì họ đã biết tôn trọng pháp luật, tôn trọng quyền con người. Không! Với công cụ bạo lực chuyên chính vô sản thì không khi nào bị giới hạn bởi pháp luật, bởi quyền con người. Hiến pháp cho người dân quyền biểu tình và người dân biểu tình chống Tàu Cộng xâm lược đã bị công an Hà Nội vật ngửa ra, đập vào mặt rồi nắm hai chân, hai tay lẳng lên ô tô như lẳng con heo đưa về trại giam.

Lần này công an Hà Nội chỉ thay cách làm thô bạo, trắng trợn đó bằng cách làm kín đáo hơn, tinh vi hơn mà thôi.

Còn công an Hồ Chí minh thì vẫn thô bạo, trắng trợn.

Phong trào đấu tranh cho dân chủ, nhân quyền ở Hồ Chí minh dù có sôi nổi cũng chỉ đứng thứ hai sau Hà Nội. Những nhà đấu tranh cho dân chủ, nhân quyền ở Hồ Chí minh so với Hà Nội, số lượng không đông, tầm ảnh hưởng không lớn. Không có những nhà lí luận hàng đầu. Không có những người thực sự có vai trò tổ chức, dẫn dắt đối với phong trào dân chủ cả nước.

Nhưng trong những ngày hội đảng cộng sản 12 diễn ra ở Hà Nội, cách xa gần hai ngàn cây số, công an Hồ Chí minh vẫn hùng hổ tung đội quân lớn ra đe dọa, khủng bố tinh thần người dân. Công an Hồ Chí minh vẫn hời hợt rải quân chốt chặn trước nhà mọi người dân có tham gia ít nhiều trong cuộc đấu tranh cho dân chủ hóa đất nước, tước đoạt quyền tự do đi lại là một trong những quyền con người cơ bản nhất của người dân.

Từ ngày 18.1.2016, trước ngày hội đảng cộng sản hai ngày, hơn chục an ninh mật vụ công an Hồ Chí minh đã bủa vây, phong tỏa nhà tôi.

Viên mật vụ trẻ tên Trung hơn một lần nói thẳng với tôi rằng:
Từ nay đến ngày hai mươi tám ông ra khỏi nhà, chúng tôi sẽ đưa ông đi
luôn!

Ngày hai mươi tám là ngày hội đảng của họ kết thúc. Suốt trong thời gian
hội đảng của họ diễn ra ở Hà Nội thì ở Hồ Chí Minh, công an Hồ Chí Minh
buộc tôi trở thành người tù tại nhà!

Tự do xê dịch là quyền tối thiểu không thể thiếu của mọi động vật. Động
vật là sự tiến hóa của thế giới sinh vật. Động vật tiến hóa hơn thực vật ở
chỗ động vật có thể xê dịch, được quyền xê dịch.

Xê dịch là quyền tối thiểu của mọi động vật.

Tước quyền tự do đi xê dịch của người dân là một tội ác man rợ ở thời
hồng hoang mông muội chưa có luật pháp.

Công an Hồ Chí Minh đã tự coi họ như chủ một trại thú và coi ngôi nhà của
người dân như cái chuồng nhốt thú. Họ có quyền muốn mở cửa chuồng thì
mở, muốn đóng thì đóng.

Coi thường con người, xỉ nhục con người, chà đạp lên luật pháp văn minh
đến thế là tận cùng!

Lực lượng CAND Việt Nam ngày càng lớn mạnh

Phạm Đình Trọng

Nguồn: <https://tiengquehuong.wordpress.com/2016/01/26/trai-thu-ho-chi-minh/>

www.vietnamvanhien.net